

مسئولیت متن، املاء و انشاء این نوشته بدوش خود نویسنده میباشد

۲۰۱۷/۱۰/۱۹

عارف عزیز

علت مرگ استاد محمدحسین سرآهنگ سرتاج موسیقی کلاسیک افغانستان

به احتمال اغلب در مرگ استاد محمد حسین سرآهنگ "سرتاج موسیقی" افغانستان و یک تن از بیدل شناسان و مریدان حضرت عبدالقادر بیدل، رژیم منحنط و خیانتکار دار و دستۀ خلق و پرچم، نوکران و غلامان حلقه به گوش اتحاد جماهیر شوروی [غیر سوسیالیستی] دست داشته است.
بابای موسیقی - کوه موسیقی.

در زمانی که دار و دستۀ خلق و پرچم حزب منحنط به اصلاح دیموکراتیک شان بر اریکه قدرت تکیه زده بودند، استاد سرآهنگ بابای موسیقی کلاسیک افغانستان در کنسرتی که در تالار لیسه استقلال کابل برایش ترتیب داده بودند، اشتراک نمود.

در این کنسرت با شکوه بر علاوه زنان و مردان، فرهنگیان و موسیقی دوستان، دار و دستۀ خلق و پرچم و خاصناً اعضای استخبارات و آدم کشان خاد هم در لفافه برای شنیدن آواز استاد ولی در حقیقت برای جاسوسی و خیر چینی به این تالار آمده بودند.

بعد از اینکه استاد را حاضرین تالار با کف زدن های ممتد پذیرایی نمودند، استاد بزرگوار و کوه موسیقی کلاسیک افغانستان بعد از تقدیم ارادت به مدعوئین و کف زنان، با یک شعر حضرت ابوالمعانی بیدل کانسرت را می آغاز نمود و پس از آلاب های گوش نواز این سروده زیبای بیدل را خواند:

آثار بنای خلق بر دوش **فناست**

این جا به جز از کجی نمی آید راست

هر نیک و بدی که فطرتت نپسندد

شرمی کن و چشم میپوش، بی عیب خداست

اما استاد آنرا قصداً تغییر داده و خواست ضدیت خود را مقابل آدم کشان خلق و پرچم آشکار کند، این شعر را چنین خواند:

آثار بنای خلق بر دوش **خطاست**

این جا به جز از کجی نمی آید راست

هر نیک و بدی که فطرتت نپسندد

شرمی کن و چشم میپوش، بی عیب خداست

تعدادی زیادی از حاضرین در مجلس معنی این شعر را نمی فهمیدند، اما یکی دو نفری که به بیدل آشنائی داشتند، آنرا درک کرده و چون از طرف خاد آن زمان مأموریت داشتند، به آمران و آدم کشان بی رحم خاد احوال دادند. در همان شب وقتی استاد به خانه رسید بدون فوت وقت استاد گرامی از طرف دار و دستة خاد گرفتار شد و مورد شکنجه قرار گرفت، اما به بهانه مریضی قلبی به یکی از شفاخانه های کابل بردندش و بسترش کردند و در شفاخانه او را توسط داکتران سرسپرده رژیم کمونیست از بین بردند. و برای راه گم کردن جنایت خود آن سرتاج موسیقی افغانستان را به بسیار احترام به خاک سپردند. ولی گرچه جسماً از چشم ها پوشیده گردید، اما نام و هنرش تا دنیا، دنیا است ماندگار بوده و نتوانستند آنرا بکلی محو نمایند. روانش شاد و خاطره اش جاویدان باد. به فرموده پیغمبر شعر و سخن جناب مستطاب خلیل الله خلیلی زنده یاد:

مرد نمیرد به مرگ مرگ از او نام جست

نام چو جاوید شد مردنش آسان کجاست

خلیلی